

ХЪРБЪРТ ДЪГЛАС

ВЯРВАЙТЕ НА ПРОРОЦИТЕ МУ

ВЕЧЕРНО БДЕНИЕ

КНИГА ПЪРВА

СОФИЯ, 2016

Herbert E. Douglass
Believe His Prophets

Хърбърт Дъглас
Вярвайте на пророците Му

Превод от английски Йорданка Дейчева
© Издателство НОВ ЖИВОТ, 2016

ПОСВЕЩЕНИЕ

На всички мъже и жени, които в течение на годините са изграждали все по-дълбоко доверие в Небесния ни Отец заради книгите на Елън Уайт, Божията вестителка за тези последни времена.

ПРЕДГОВОР

Най-забележителният принос на Елън Уайт, характерен за цялата ѝ седемдесетгодишна писателска дейност и проповядване, е уникалното прозрение, дадено ѝ от Бога, за великата борба между Христос и Сатана. Тя започва в небето и ще приключи напълно в новото небе и новата земя.

Най-ясната картина за вселенската борба е запечатана в петтомната поредица „Конфликтът на вековете“: „Патриарси и пророци“, „Пророци и царе“, „Копнежът на вековете“, „Деяния на апостолите“ и „Великата борба“. Картината завършват три книги, които съдържат допълнителни материали за живота на Исус: „Пътят към Христос“, „Притчи Христови“ и „Мисли от планината на благословението“.

Всяко четиво за деня в това бдение обобщава по една глава от тези осем книги, което ни позволява бързо да преминем през темата за великата борба за една година. Тази книга е като разходка с Бога, в която Той ви показва как Неговата любов е промислила начин да неутрализира разрухата, която грехът е причинил в Неговата вселена. Ако успеете да намерите време да прочетете пълната глава с думите на Елън Уайт, както и четивото за деня, ще направите разходката с Бога по-дълга и ще имате още по-голяма духовна полза.

Моля се да усетите силата на тези думи, пронизващото като лазер докосване, което свързва Божиите мисли с вашите лични нужди и надежди. За мен влиянието на това пътуване чрез тези осем книги се превърна в среща с Бога, каквато никога преди не

бях преживявал. Сега разбирам по-добре от всякога собствения коментар на Елън Уайт за тези осем книги: „Сестра Уайт не е авторът на тези книги. Те съдържат наставления, които ѝ е давал Бог през целия ѝ живот. Съдържат скъпоценната, утешителна светлина, която Бог е давал милостиво на слугите Си, за да бъде предадена на света“ (Избрани вести. Т. 3. С. 50 – англ. изд.).

Докато вървите по Божиите стъпки в тези страници, ще усетите всеобхватната „централна тема на Библията, темата, с която е свързана всяка друга тема в цялата книга (...) възстановяването на човешката душа по образа на Бога (...) Пред човека, който осъзнае тази идея, се открива безкрайно поле за изучаване. Той държи ключа, който ще отключи пред него цялата съкровищница на Божието Слово“ (Възпитание. С. 125, 126 – англ. изд.).

Посочените страници с цитатите от Елън Уайт в тази книга са от следните издания:

1. Уайт, Е. Патриарси и пророци. София: Нов живот, 1996.
2. Уайт, Е. Пророци и царе. София: Нов живот, 1995.
3. Уайт, Е. Пътят към Христос. София: Нов живот.
4. Уайт, Е. Копнежът на вековете. София: Нов живот, 2015.
5. Уайт, Е. Мисли от планината на благословието. София: ЦАСД-РД.
6. Уайт, Е. Притчи Христови. София: ЦАСД-РД, 1994.
7. Уайт, Е. Деяния на апостолите. София: Нов живот, 1992.
8. Уайт, Е. Великата борба. София: Нов живот, 1993.

ЗАЩО Е ДОПУСНАТ ГРЕХЪТ?

„Праведен е Господ във всичките Си пътища и благодатен във всички Свои дела“ (Псалми 145:17).

Великата борба между доброто и злото започва в небето като последица от любовта, която вирее добре само на свобода. Когато борбата приключи, вселената ще е видяла проявата на тази любов по такъв впечатляващ начин, че никога повече няма да се появи друг бунт. Всяка изява на творческа сила е израз на Божията любов – особено Неговото решение да създаде интелигентни същества, които биха могли да Му кажат: „Не“!

Тъй като доброволно отдадената любов е основата на истинското щастие, Бог желае всички сътворени същества да Го обичат доброволно. А поради факта, че искрената любов предизвиква доброволна вяроност и признателност, Бог не желае да налага насила любов или послушание.

Но Луцифер, короната на всички Божии творения, извращава тази свобода и всепроникваща любов. Малко по малко той започва да подхранва желание за себевъздигане. Започва да завижда на една личност от Божеството, Която днес познаваме като Исус. Другите ангели и самият Бог се опитват с молбите си да вразумят Луцифер, но той продължава да подхранва дълбоки, нетипични за небето мисли. С необикновения си ум започва да крои план как да спечели верността на ангелите, като намеква, че Бог не е справедлив. Голямото му обещание е да ги освободи от „ограниченията“ на Божието управление.

Бог е наясно, че ще бъде необходимо плановете на Луцифер да излязат наяве и че ако Той го отстрани от вселената, ангелите веднага ще решат, че е имал право, когато е обвинявал Бога, че е жаден за власт тиранин.

Основна мисъл: „Бог може да използва само такива средства, които съответстват на истината и правдата. Сатана може

да използва това, което Бог не може – ласкателство и заблуда (...) Затова е необходимо да бъде доказано пред жителите на небето и всички светове, че Божието управление е справедливо, а Неговият закон – съвършен. Сатана представя нещата така, сякаш самият той се стреми да постигне доброто на вселената. Истинският характер на узурпатора и неговата действителна цел трябва да бъдат изяснени пред всички. Трябва да му бъде дадено време да изяви себе си чрез злите си дела“ (Патриарси и пророци. С. 13).

Поуката за днес: Бог цени нашата любов и послушание само когато ги даваме доброволно. Той никога няма да ни принуди да се покоряваме.

2 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 2 ГЛАВА

СЪТВОРЕНИЕТО

„Елате сега, за да разискваме, казва Господ“ (Исая 1:18).

Бог проговаря и така създава цялото творение навсякъде във вселената. Това включва всяка галактика, звезда и планета. Но на преден план в идеята му за планетата Земя е сътворяването на човешката раса, мъже и жени, отразяващи Неговия образ. Тяхното естество е в хармония с Божията воля; интелектът им е в състояние да разбира Божиите дела. Чувствата им са чисти; апетитът и страстите са под контрола на разума.

Бог тържествено отбелязва брака на Адам и Ева – един от двата подаръка за човечеството в Едем, съхранени и до днес – съботата и бракът. Първата двойка получава Едем като свой дом – с омайващи цветя и дървета, с птици и животни за техни другари.

Съботата ще стане техният ежеседмичен празник, докато разсъждават върху великото Божие дело на сътворението. Непознаващи опасности или страх, те виждат доказателствата за Божията мъдрост и доброта, които изпълват сърцата им с любов

и благоговение към техния Творец.

Трудовата им характеристика включва грижа за Едемската градина – „да я обработват и да я пазят“. Бог знае, че приятната и ободряващата работа ще бъде благословение за тях. Адам и Ева са още и ученици, които всеки ден получават наставления от небесните ангели и от самия Бог. Дървото на живота им дава енергия, а интелектът им е само малко по-долу от интелигентността на ангелите. Докато изучават живота в цялата вселена, сърцата им се изпълват с още по-дълбока любов и благодарност към техния Творец.

Основна мисъл: „Бог би могъл да създаде човека без възможност да престъпва закона Му. Той би могъл да попречи на Адам да докосне забранения плод; но в този случай човекът не би бил свободно морално същество, а само един робот. Без свободата на избора неговото послушание не би било доброволно, а принудително (...) Такова положение на нещата не би било достойно за интелигентността на човека и би подкрепило обвинението на Сатана, че Бог е деспотичен владетел“ (Патриарси и пророци. С. 18).

Поуката за днес: Свободата на избора е толкова важна за Бога, че Той е готов да поеме дори риска хората да решат да не Му се подчиняват.

3 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 3 ГЛАВА

ИЗКУШЕНИЕТО И ГРЕХОПАДЕНИЕТО

„Ще поставя и вражда между теб и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата“ (Битие 3:15).

След като Сатана е прогонен от небето, той се насочва към красивата планета Земя и първата щастлива човешка двойка. Решава да ги подбуди към непослушание и така да се стоварят

върху тях вината и последиците от греха. Всичко това ще опозори Бога – а именно това е искал дяволът в небето.

Небесните ангели разкриват на Адам и Ева историята за грехопадението на Сатана. Те ги предупреждават да се пазят от неговите фини измами и да знаят, че животът е дар, който може да имат само чрез послушание към справедливите закони на вселената. Ангелите още им казват, че ако веднъж се поддадат на сатанинските изкушения, това ще ги направи безсилни да устояват на следващите сатанински съблазни – че целият им живот ще бъде поразен от поквара и безнадеждност.

Въпреки това любопитството на Ева я завежда до дървото за познаване на доброто и злото. Тя е пленена от хитрите похвали на Сатана и развълнувана от новите сили, които той ѝ обещава, че ще придобие, ако само хапне от забранения плод. Но за тяхно огромно съжаление, жената и нейните потомци научават, че непослушанието може да дава по-голяма свобода, но също и още по-голяма скръб.

След като решава да подкрепи съпругата си, Адам скоро открива, че непослушанието ограбва мира му и поражда чувство за грях, страх от бъдещето и разголва душата. И двамата се хващат за мисълта, че Бог ги обича толкова много, че ще прости престъплението им и няма да понесат логичните последици от изглупяването си. Те дори се опитват да обвинят Бога за своето опасно положение.

Основна мисъл: „В съда хората няма да бъдат осъдени за това, че съзнателно са повярвали в една лъжа, но защото не са повярвали в истината, защото са пренебрегнали възможността да научат какво е истина. Въпреки сатанинската софистика, която се опитва да ни убеди в обратното, винаги е фатално да не се покоряваме на Бога“ (Патриарси и пророци. С. 24).

Поуката за днес: В момент на изкушение е трудно да осъзнаем ужасните последици от една погрешна стъпка.

ПЛАНЪТ НА ИЗКУПЛЕНИЕТО

„И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано в книгата на живота на Агнеца, заклан от създаването на света“ (Откровение 13:8).

Непослушанието на Адам и Ева е предсказано от Бога. Тъй като грехът носи в себе си саморазрушителен вирус, Бог знае, че е необходим план за спасението на човечеството, но той ще изисква Божествена намеса. Един от Божеството (Когото днес познаваме като Исус) ще поеме върху Себе Си вината и позора на греха и ще спаси покварената човешка раса. Освен това Той ще покаже, че Бог е себеотрицателен и в Него няма никакъв его-изъм.

Исус ще стане човек, колкото и невероятно да звучи това, и ще понесе най-жестоките атаки на Сатана дори до такава степен, че да умре на ужасния римски кръст. По този начин Той ще докаже, че дяволът е лъжец. Всеки път, когато погледнем към Кръста, ние ще имаме по-голямо доверие, че Бог ще ни подари бъдеще с ново начало. Той е умрял за нас, за да може ние да не умираме със смъртта на грешници. Освен това Исус ще докаже, че Бог съвсем основателно ни е дал принципи на послушание, които ще донесат на покорния истинска радост, здраве и надежда. Този невероятен план ние наричаме Изкуплението, което Бог осигурява за грешниците.

Още от самото начало великата борба се води за Божия закон. Сатана се опитва да докаже, че Бог е несправедлив, че законите Му са дефектни. Животът и смъртта на Христос ще докажат, че Божествените постановления не са погрешни и не могат да бъдат променяни безнаказано.

Основна мисъл: „Но планът на изкуплението има още една по-всеобхватна и дълбока цел от спасението на човека. Не само заради него идва Христос на земята; не само за да може обитате-

лите на този малък свят да зачитат Божия закон с необходимото уважение, но също и за да реабилитира Божия характер пред вселената” (Патриарси и пророци. С. 34).

Поуката за днес: Когато позволим на Бога да осъществи плана Си в нашия живот, можем да помогнем за реабилитирането на Неговия характер пред вселената.

5 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 5 ГЛАВА

ИЗПИТАНИЕТО НА КАИН И АВЕЛ

„И Господ погледна благосклонно към Авел и приноса му“ (Битие 4:4).

Каин и Авел се различават много по характер. Авел е верен на Бога и вижда Неговото справедливо отношение към човешката раса. Каин таи бунтовни чувства и негодува срещу Бога заради проклятието на греха. Неговите мисли текат по същите канали като сатанинските: той обича да възвеличава себе си и да оспорва Божия авторитет.

И двамата преминават през изпитание, за да докажат верността си към Бога. Системата на жертвоприношенията ще изпита вярата им в Исус, Когото символизира закланото агне. Двата синове построяват еднакви олтари, но приносът на Авел е изгорен с огън от небето, докато принесените от Каин плодове не получават никакъв знак за одобрение свише.

Авел отправя молби към брат си да уважава Божията воля, но Каин не пожелава да приеме неговите съвети. Той донася приноса си сякаш прави услуга на Бога – благодарствена жертва, за която очаква Божествено одобрение. Той не чувства нужда от Изкупител.

Каин и Авел символизират две групи хора, които ще съществуват до края на времето – едната осъзнава нуждата си от Спасител; хората от другата дръзват да разчитат на собствените си заслуги. Последователите на Каин са по-голямата част от света.

Почти всяка фалшива религия е основана на един принцип – мъжете и жените разчитат на собствените си заслуги, за да се спасят.

От времето на Адам великата борба отразява доколко се покоряваме на Божията воля. Истинската вяра, като на Авел, разчита изцяло на Христос и се разкрива чрез послушание спрямо всички Божии изисквания.

Бог отива при Каин и го умолява да бъде разумен. Разумът и съвестта говорят на Каин, че Авел е прав, но той се въбесява и накрая убива брат си. Такава е историята на този свят – нечестивите мразят тези, които са по-добри от тях самите.

Основна мисъл: „Колкото по-забележимо отразяват Божиите верни служители небесната светлина от Божия характер, толкова по-ясно се разкриват греховете на нечестивите и толкова по-решително ще се опитват те да унищожат онези, които нарушават мира им“ (Патриарси и пророци. С. 38).

Поуката за днес: Грехът не желае да се вслушва в разума и често хората, които съзнават, че постъпват погрешно, се опитват да смълчат съвестта си, като нападат тези, чийто смирен живот е укор за тяхното собствено непослушание.

6 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 6 ГЛАВА

СИТ И ЕНОХ

„А откакто се роди Матусал, Енох ходи по Бога триста години (...) И Енох живееше според Божиите заповеди и го нямаше вече, защото Бог го взе“ (Битие 5:22,24).

Сит следва благородния пример на Авел, но и той наследява грешното естество на своите родители. На Сит се ражда Енос, но Писанията ни казват, че сега „хората започнаха да призовават Господното име“ (Битие 4:26), което показва, че с нарастването на населението разликата между онези, които следват Бога, и

тези, които не Го следват, става все по-явна.

Потомците на Каин построяват градове; Адам продължава своя пастирски живот, както и Сит. За известно време двете семейства остават разделени. Но накрая децата от тях започват да се женят помежду си – децата на Сит се влюбват в дъщерите на Каиновите потомци. Смесвайки се с нечестивите, те стават като тях: не зачитат съботата и приемат многоженството.

Адам живее почти хиляда години – един живот на скръб, смирение и угризения. Обаче остава верен на своя Господ и предава несравнимите си познания на своите потомци. Предпотопните хора притежават изключителна умствена и физическа сила, чрез която постигат върхове на религиозното и научното познание.

При тези обстоятелства потомците на Сит помнят своята мисия – да изграждат праведен характер и да преподават уроците на благочестието. Енох, един от светото родословие, научава от Адам мрачния епизод за изгубената Градина и започва да се осланя на Бога за благодат да остане верен. Благодарение на раждането на първия му син той научава още повече за Божията любов.

Ден след ден Енох копнее за по-близка връзка с Бога, докато накрая Той го взема в небето – първия земен човек, който влиза там. Чрез това Господ ни преподава най-важния урок – че наистина награждава праведния, че е възможно да се живее в послушание и че ще подари вечен живот на хората, които съзнателно Му се покоряват.

Основна мисъл: „Докато живее и работи усилено, Енох не престанно поддържа общението с Бога. Колкото по-трудна и напрегната е работата му, толкова по-постоянни и искрени са молитвите му“ (Патриарси и пророци. С. 46, 47).

Поуката за днес: Родителите имат значително влияние върху децата си, но накрая всеки човек решава сам за себе си как ще изживее своя живот. Синовете на Адам избират съвсем различни пътища по отношение на връзката си с Бога.

ПОТОПЪТ

„С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си“ (Евреи 11:7).

Преди потопа земята е все още красива, а човешката раса запазва доста от първоначалната си жизненост. Мъже и жени с висок ръст измислят невероятни изобретения. Но те са изгубили страхопочитанието си към Бога и започват да отричат съществуването Му. Когато Бог поглежда Своето творение, Той вижда един свят, изпълнен с пороци и постоянни злини (вж. Битие 6:5).

Матусал, Ной и други като тях правят всичко възможно да запазят познанието за истинския Бог. Сто и двадесет години преди потопа Господ дава указания на Ной да построи ковчег, за да се подготви за всемирния потоп и да предупреди човеците какво предстои.

По време на строежа Ной продължава да призовава хората, които се присмиват на идеята за лодка на сушата. Но накрая подигравателната тълпа млъква, когато животните – големи и малки – се приближават до мястото на строежа и влизат в ковчегата. Невидими ръце бавно затварят огромната врата.

В продължение на седем дни няма никакви признаци за настъпваща буря. Това е изпит на вярата. Но на осмия ден прииждат тъмни облаци, гръмотевици и светкавици – после започва дъждът. Реките преливат от коритата си и фонтани вода изближават от земята.

Исус казва: „Защото както и в онези дни преди потопа (...) така ще бъде и пришествието на Човешкия Син“ (Матей 24:38,39). Нашият свят днес много прилича на света преди потопта. Мнозинството хора не чувстват никакво морално задължение да ограничават чувствените си желания и се превръщат в роби на разврата. Обаче докато световните лидери посочват дългите епохи на мир и благополучие и хората са погълнати от работа

и удоволствия, отхвърляйки и осмивайки Божиите пратеници – тогава ще дойде гибелта и Господ ще се яви втори път.

Основна мисъл: „Всички, които оставят греховете си, като се покайват пред Бога и вярват в Христос, получават прошка“ (Патриарси и пророци. С. 57).

Пуката за днес: **Както предсказва Исус, състоянието на света днес е точно отражение на обществото от времето на Ной преди потопа.**

8 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 8 ГЛАВА

СЛЕД ПОТОПА

„Ной, като вдигна покрива на ковчега, погледна и ето, повърхността на земята беше изсъхнала“ (Битие 8:13).

Водата се е издигнала на 7,5 метра над най-високата планина. В продължение на пет дълги месеца лодката е била жестоко блъскана насам-натам, докато Бог я насочва към място, защитено от няколко планини. Ной търпеливо изчаква заповедта на Господа да напусне своето убежище. Накрая един ангел отваря масивната врата.

Когато напуска ковчега, първата работа на Ной е да построи олтар и да принесе жертва за избавлението си. Той чува Божието обещание, че земята никога повече няма да бъде унищожена с потоп – че дъгата ще бъде знакът на това обещание за човечеството. Дори и днес дъгата ни напомня за голямата Божия милост към покаяните се грешници.

Ной ни преподава два урока: от малкото си стадо добитък той радостно отделя част за Господа и преди да построи дом за себе си, построява олтар за Бога.

Цялата земна повърхност се е променила след потопа. За да покрие телата на хората и животните, убити при потопа, Бог е докарал силен вятър, който да натрупа дървета, скали и пръст над

мъртвите. Погребани са огромни гори, които накрая се превръщат във въглища и неизчерпаеми количества петрол. Те често се възпламеняват. Енергията на силната горещина, примесена с вода, причинява земетресения и вулкани, а те ще стават все по-чести и разрушителни точно преди Второто пришествие на Исус и края на света, като белези за скорошното му унищожение.

В края на света огромни земетресения и вулкани ще унищожат нечестивите, но праведните ще бъдат запазени сред целия този ужас, както е запазен Ной в ковчега. Псалмистът казва: „Понеже ти си казал: Господ е мое прибежище, и си направил Всевишния свое обиталище, затова няма да те сполети никакво зло“ (Псалми 91:9).

Основна мисъл: „Тези необясними явления [знаменията в природата] ще стават все по-чести и разрушителни точно преди Второто пришествие на Христос и края на света, като белези за скорошното му унищожение“ (Патриарси и пророци. С. 61).

Поката за днес: Потопът категорично показва, че грехът има последици. Правдата води до живот; грехът води до смърт.

9 ЯНУАРИ

„ПАТРИАРСИ И ПРОРОЦИ“, 9 ГЛАВА

БУКВАЛНАТА СЕДМИЦА

„Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него, вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията“ (Римляни 1:20).

Както съботата, седмицата също води началото си от сътворението и се е запазила дори до наши дни. Самият Бог отмерва първата седмица като образец за следващите до края на времето и като всяка друга, тя се състои от седем буквални дни. Творецът използва седем дни за сътворението; на седмия Той Си почива и благославя този ден, отделяйки го като свят за почивка.

Десетте заповеди загатват, че седмицата произлиза от сътворението: четвъртата заповед ясно изтъква, че всеки ден от творческата седмица е буквален, двадесет и четири часов ден. Хипотезите, че първата „седмица“ е изисквала милиони години, изкривява това, което Бог е изразил с категорични думи. Свещеният доклад заявява, че всеки следващ ден от Творческата седмица се състои от вечер и утро, както всички останали дни след това.

Геологията не може да докаже нищо извън библейската история. Намерените в земята останки наистина доказват съществуването на обстоятелства, различаващи се в много отношения от настоящето; но периодът на съществуване на тези условия може да бъде разбран само от боговдъхновените страници. Геоложките доказателства и фосилите трябва да показват на по-късните поколения, че хора и животни са загинали в катастрофален световен потоп.

Не е проблем да създаваме хипотези отвъд разкритото в Божието Слово, ако нашите теории не противоречат на фактите от Писанията, но хората, които оставят Божието Слово и се опитват да обяснят Божиите творения въз основа на научни принципи, се носят по непознат океан без карта или компас. Ако не се ръководят в проучванията си от Божието Слово, и най-великите умове се объркват в опитите си да проследят връзките между науката и откровението.

Основна мисъл: „Хората, които приемат писаното Слово за свой съветник, ще открият, че науката им помага да разбират Бога“ (Патриарси и пророци. С. 66).

Пουката за днес: Бог очаква да „напъваме“ умовете си, изучавайки небето и земята, за да разбираме по-добре Неговите дела.